

МОЛОДІЖНИЙ КОМКОМ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

9
ЧЕРВНЯ
1973 р.

Ціна 2 коп.

АЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

З 5 червня у Празі проходила XXVII сесія Ради Економічної Взаємодопомоги. У роботі сесії взяли участь делегації Болгарії, Угорщини, НДР, Куби, МНР, Польщі, Румунії, СРСР, Чехословаччини. У роботі сесії взяла участь також делегація Югославії. Як спостерігачі присутніми були представники КНДР. На ній обговорювали питання, зв'язані з реалізацією комплексної програми соціалістичної економічної інтеграції. На сесії виступив глава радянської делегації, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косиґін. (ТАРС).

**Хроніка
Комсомольського
життя**

ВИКОНАННЯ завдань, які виходять з доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на Спільному урочистому засіданні, присвяченому 50-річчю утворення СРСР та рішень грудневого (1972 р.) і квітневого (1973 р.) Пленумів ЦК КПРС стало головною турботою комсомольської організації Компаніївського району. Саме про це йшла мова на пленумі райкому комсомолу, який нещодавно відбувся. З доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу Адам Коротченко.

— Комсомольці, молодь району, — сказав доповідач, — як і всі трудящі з почуттям великої гордості за свою Батьківщину, за рідну партію схвалюють зовнішню і внутрішню політику КПРС і Ра-

ДЛЯ МИРНОГО НЕБА

дяньського уряду в справі зміцнення миру в усьому світі. Задля миру і спокою на землі — сьогодні наша праця.

Третій рік дев'ятої п'ятирічки відмічений особливою напруженою у виконанні народногосподарських планів. Молодь Компаніївщини самовіддано погрузилася в 1972 році і, закріпивши свої досягнення, включилася у Всеоюзне соціалістичне змагання третього року п'ятирічки.

Нинішнього року трудящі району зобов'язалися виростити і продати державі 51770 тонн хліба, 218500 центнерів молока. Гідний вклад у виконання цих накреслених внесуть комсомольсько-молодіжні колективи, які взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Так, комсомольсько-молодіжний колектив районної друкарні (групкомсорг Раїса Ловецькіна) зобов'язався річний план виконати до 25 грудня. Заклик «Сьогодні рубіж новатора — завтра комсомольська перемога» став законом для комсомольців і молоді автономії району об'єднання «Сільгосптехніка» та міжколгоспбуду.

Зараз у всіх галузях народного господарства району беруть участь у Всеоюзному соціалістичному змаганні 1100 молодих виробничників, два комсомольсько-молодіжних колективи. Безпосередньо в сільському господарстві трудяться над виконанням зобов'язань третього року п'ятирічки 735 комсомольців. З них більше ста — в товариствах, 260 — механізатори. П'ять механізованих комсомольсько-молодіжних ланок борються за вирощення високих урожаїв кукурудзи.

За чотири місяці нинішнього року значних успіхів домоглася телятниця колгоспу імені Тельмана Любов Лімаренко, яка одержала близько 900 грамів приросту щодобово від кожної тварини. Першою дояркою серед молодих стала Ніна Сало з колгоспу «Дружба», а серед молодих механізаторів першим йде Анатолій Сало з цього ж колгоспу.

У своїх виступах учасники пленуму відзначали ту значну роботу, що проводиться в напрямку підвищення ролі трудового змагання, патріотичного виховання молоді, зміцнення інтеркласних зв'язків.

М. ЖИТНІЙ,
член Спілки журналістів
УРСР.

Натхненна праця —
третьому, вирішальному!

„ТОЧНІСТЬ, ШВИДКІСТЬ, ЯКІСТЬ„

Це лозунг обласного конкурсу молодих токарів і фрезерувальників, що відбувся недавно в інструментальному цеху Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Відбір кандидатів для участі в змаганні майстрів різця і фрези йшов з самого початку року і фініш його приурочили Всеоюзному фестивалю радянської молоді.

Репорт першому секретареві обкому комсомолу М. Г. Гайдамаці про готовність до конкурсу та злет вгору червоного вимпелу стали сигналом до початку поєдинків біля верстатів. В товариському суперництві йшла боротьба за кожну хвилину, за мікронну точність, за кожен бал. Перемога дісталась майстрам із майстрів.

Перше місце серед токарів завойовував Василь Гринь, друге — Семен Могіденко з Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, третє — Олександр Кузьмін із заводу «Червона зірка». Серед фрезерувальників перше місце зайняв Іван Новиков з міста Світловодська і друге — Валерій Діхтяренко з заводу «Червона зірка».

Переможці конкурсу були нагороджені грамотами обкому ЛКСМУ, значками ЦК ВЛКСМ «Кращому молодому робітнику» та цінними подарунками.

М. АНІСІМОВА,
інструктор Кіровоградського
обкому ЛКСМУ.

КОМСОМЛКА КАТЕРИНА ЛАЗУКА ВЖЕ ДВА РОКИ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ОЛЕКСАНДРИЙСЬКОЇ ШКОЛИ-РЕСТОРАНУ ПРАЦЮЄ ОФІЦІАНТКОЮ ІВАЛЬНИЦІ. ПРИВІТНА І УВАЖНА ДО ВІДВІДУВАЧІВ — ТАКОЮ ЗАВЖДИ БАЧАТЬ ЦЮ УСМІХНЕНУ ДІВЧИНУ.

Фото І. ЦУРКАНА.

17 ВИБОРИ ЧЕРВНЯ ДО РАД

КОЛИ сім років тому Катерина Сизько несміливо переступила поріг заводу залізобетонних виробів, її приголомшив гуркіт мостових кранів, шум віброголовок, яскраві спалахи автогенів. Випускниця середньої школи — вона вперше так близько побачила велике підприємство. А ще вразив її тоді ідеальний порядок в цеху. Прочитавши направлення відділу кадрів, начальник цеху покликав бригадира Василя Івановича Книша: — Ось тобі новенька. Вчи трудитись.

Ще раніше, коли Катя вчилася в школі, вона часто бачила, як повз місто залізницю кудись поспішають вагони з залізобетонними балками, стовпами, панелями. І не було Каті до них ніякого діла. Але зараз, ставши робітницею, вона почала довгим поглядом проваджати ці поїзди, які мчали на багато будов країни: адже в вагонах везли конструкції, випущені на її рідному заводі. І її охоплювала справжня робітнича гордість за свою працю, за своїх товаришів: бо вона стала повноправним

членом великої трудової сім'ї. З самого початку Катерині Сизько пощастило — вчив її сам бригадир Василь Іванович Книш і інші досвідчені робітники. Це, без сумніву, позначилося на тому, що в учнях дівчина була не довго. З кожним днем росла робітнича майстерність,

Червоном вимпелом. Двічі ця почесна відзнака в соціалістичному змаганні третього, вирішального року дісталась бригаді, в якій працює Катерина Сизько. В плановому відділі можна ознайомитися з показниками роботи передового колективу: січень — 140 процентів, лютий —

числі перших кандидатів назвали Катерину Сизько. «Хороша робітниця, активна комсомолка, член профкому цеху», — так характеризували свого посланця в міськраду товариші по роботі. Портрет Катерини Сизько сьогодні на цеховій Дошці пошани. Щоправда, в ці дні Катерина не буває в цеху: комітет комсомолу об'єднання направив її на роботу вожатою в піонерський табір «Дружба». І тут у неї вже є багато друзів.

...Опускається над Світловодськом теплий літній вечір. Заходить за горизонт червоне сонце. До голубого причалу, розрізаючи гладь Кременчуцького моря, поспішає білосніжний теплохід і далеко навкруги лунає дитячий спів.

А деє поряд живе дівчина на землі...

Живе дівчина в місті юності, весела, запальна, працелюбна. Її поважають на рідному заводі, дарують свою прихильність і любов діти з піонерського табору «Дружба». Це за неї, Катерину Сизько, робітники головного заводу об'єднання 17 червня віддадуть свої голоси на виборчій дільниці.

Є. БАТХІН,
працівник редакції газети «Дніпровські вогні».
м. Світловодськ.

БЕРЕЖИ ДОВІР'Я З МОЛОДУ

з'явилася кмітливість, досвід. Вчитись було у кого: в бригаді дібрався народ, котрий не зник працювати, аби день до вечора, тут стало законом — змінити завдання виконувати за шість годин, а в останній час випускати продукцію понад план. Незабаром таким ритмом ополоділа і Катерина Сизько. Ще зранку, прийшовши раніше початку зміни, переспірила свою машину, знайомилася з кресленнями, зручніше розкладала сталеві пруті. Під кінець робочого дня бригадир оглядав рівний стос заврешних стіок і питає: — Скільки? — Двадцять п'ять. — Тоді поряд. Продаєть на тридцять більше запланували.

...В цьому році в цеху відбулося чотири профспілкових зборів. Як завжди, на них називалися імені кращих робітників, передових колективів нагороджувалися перехідним

169, березень — 142, квітень — 139. Травневий план бригади Василя Книша виконала достроково. Сьогодні на її робочому календарі — грудень 1973 року. Такими сходинками разом зі своїми товаришами по бригаді йде комсомолка Катерина Сизько.

Були першими в заводському об'єднанні «Дніпроенергобудіндустрія» не так просто. Тут дев'ять бригад арматурників, включившись у Всеоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, докладають багато зусиль, аби виконати свої високі зобов'язання.

Нещодавно на заводі відбулися збори по висуненню кандидатів у депутати Світловодської міської Ради депутатів трудящих. В

НАИВАЖЛИВІШІ ПИТАННЯ ДНЯ

Навчанням в Знамянському районі охоплені різні категорії комсомольського активу. Міський комітет комсомолу розробив плани цих занять, установив графіки їх проведення.

Нещодавно в Знамянці пройшов семінар секретарів первинних комсомольських організацій міста і району. Враховуючи широке представництво — на семінар приїхали комсомольські ватажки колгоспів, промислових підприємств, учбових закладів — порядок денний був складений з широкого кола питань.

Учасники семінару прослухали доповідь «XXIV з'їзд КПРС і квітневий Пленум ЦК КПРС про принципи мирного співіснування країн з різним соціальним ладом». З інформацією про хід заключного етапу Всеоюзного фестивалю радянської молоді в районі та про підсумки ювілейного огляду комсомольських організацій і комсомольських груп, присвяченого 50-річчю приєднання комсомолу імені В. І. Леніна, виступив перший секретар міського комсомолу М. Васильшук.

Проблемам внутрішньокласової роботи були присвячені ряд питань порядку денного семінару. Серед них: «Комсомольські збори — школа виховання комсомольців». Планування роботи комітету комсомолу та інші.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ЗАВІТАЙМО в будь-яке господарство. Сучасна техніка, обладнання. Ми якось і не задумуємось, що оцей, наприклад, трактор збудовано в Білорусії, електрообладнання виготовлено в Прибалтиці, верстати — на одному із заводів Російської Федерації.

Для нас — це все своє. Бо скрізь живуть і трудяться радянські люди, які спільною працею примножують багатства Вітчизни. Такого співробітництва, такої дружби і єдності народів ще не знала історія людства. Вони стали можливими лише при соціалізмі. Сама дійсність, соціалістичний характер життя і праці в умовах багатонаціональних колективів сприяють розвитку інтернаціоналістичної свідомості.

«В нашій країні, — говорив у доповіді «50 років Союзу Радянських Соціалістичних Республік» товариш Л. І. Брежнев, — народилося і зміцніло велике братерство людей праці, об'єднаних незалежно від їх національної приналежності, спільністю класових інтересів і цілей, склалася небувала в історії відношення, які ми по праву називаємо ленінською дружбою народів. Ця дружба, товариші, — наше безцінне надбання, одне з найзначніших і найдорожчих серцю кожної радянської людини завойованих соціалізмом. І цю дружбу ми, радянські люди, будемо завжди берегти як зіницю ока!»

Виховання трудящих в дусі інтернаціоналізму є важливою складовою час-

тиною формування комуністичного світогляду, без цього неможливе формування нової людини. Тому в повсякденній роботі комсомольських організацій повинна приділятися велика увага роз'ясненню молоді джерел і життєвості ленінської національної політики, всесвітньо-історичного значення утворення Союзу РСР, показ того, як трудящі Країни Рад в єдиному інтернаціональному строю домоглися величезних успіхів у розвитку економіки і культури, країни. В нашому районі ця робота про-

Не забуваємо ми і на вечорах трудової слави, де вшановуються кращі виробничники, говорити про те, що рівень сьогоденної економіки, техніка, наука — це надбання всього радянського народу.

А ось — ще один приклад. В районному центрі відбувся вечір, присвячений вступу в повноліття групи старшокласників двох місцевих шкіл. Називався він — «Вітчизні рідій віддамо душі найкращі поривання». На вечорі демонструвався фільм «Країна моя». Перед тим, хто держав паспорт з гербом Радянського Союзу,

ЗА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОЮ ТЕМАТИКОЮ

дється кількома напрямками. Взяти хоч би військово-патріотичне виховання молоді. Запам'ятався мені «Вогник» в Палаці культури «Ювілейний», який ми проводили на честь Радянської Армії. На ньому виступили росіянин, підполковник запасу Я. М. Постников і українець — тричі кавалер ордена Червоної Зірки слюсар М. Л. Одиниця. А розповідали вони про те, як представники усіх національностей нашої країни громил ворога, захистили Вітчизну і принесли визволення поневоленій фашизмом Європі.

Тема єдності радянських народів проходить через усі тематичні вечори, які відбуваються в комсомольських організаціях району. З другого боку — ми роз-

робили і затвердили на бюро райкому ЛКСМУ тематику лекцій по інтернаціональному вихованню молоді, зокрема, «Дружба і братерство народів СРСР», «В. І. Ленін — натхненник і організатор Союзу РСР», «Ленінська дружба народів — велике завойовання людей і праці всіх націй і народностей СРСР» та ін. Вони читаються молодіжними лекторами, яких в районі близько трьохсот. Молоді трудівники, учні з задоволенням слухають виступи лекторів Б. Савченко, Л. Ходаковського, І. Блаженко, Л. Бойко та багатьох інших.

МАТЕРІАЛИ спільного урочистого засідання ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР та Президії Верховної Ради РРФСР, доповідь на ньому Л. І. Брежнева вивчалися у всіх гуртках комсомольської політосвіти. Тепер, по закінченні навчального року, вони стали провідними в роботі лекторів, політінформаторів, агітаторів. Широко йде обговорення в молодіжній аудиторії рішень квітневого Пленуму ЦК КПРС, результатів візитів Л. І. Брежнева, у Польщу, НДР і ФРН.

Цікаво побудував свою роботу кінолекторії при районному кінотеатрі імені О. Довженка. Цей лекторій організовано з ініціативи райкому партії. Молодь райцентру стала його постійним відвідувачем.

Велика робота ведеться в школах. ШКІДи поповнюються все новими і новими матеріалами. На жаль, цього не можна сказати про молодіжні виробничі колективи. Комітети комсомолу первинних організацій слабо налагоджують зв'язки із своїми ровесниками з братніх республік. Зараз це питання стоїть на порядку денному з тим, щоб виробничий досвід став надбанням усіх, щоб рамки змагання мали значно ширшу географію.

Комуністична партія завжди надавала і надає великого значення вихованню мас в дусі соціалістичного інтернаціоналізму і радянського патріотизму. В цьому ми вбачаємо своє першозадачне завдання в роботі серед молоді.

М. СУВОРОВ,
другий секретар Новоукраїнського РК ЛКСМУ.

КОМСОМОЛІВЦІ ІВАН РЕЧИЦЬКИЙ І ВІТАЛІЙ ОСИПЧУК (зліва направо) щоденно перевиконують змінні норми. ГАРВІРОСЬКІЙ МІЖКОЛГОСПБУД, ДЕ ПРАЦЮЮТЬ ХЛОПЦІ В ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ ЗА УСПІХІ В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННІ НАГОРОДЖЕНІ ПЕРХІДНИМ ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ОБЛМІЖКОЛГОСПБУДУ, Фото В. ЗЕМНОРІА.

Пропонує видавництво „Молодь“ ВІРНІСТЬ ТРАДИЦІЯМ БАТЬКІВ

Близько трьох десятиліть минуло з того часу, як закінчилася друга світова війна. Та про це не можна забувати ні на хвилину, як і про славі подвиги тих, хто в полум'яні роки ставав на захист Батьківщини.

Бережіть вірність славним традиціям! Такими словами звертається у четвертому випуску збірника «Ленінський гарт» генерал-полковник авіації, двічі Герой Радянського Союзу В. Д. Лавриненков до молодого покоління, до юнаків та дівчат нашої країни.

Четвертий випуск «Ленінського гарту» присвячений тим, хто зараз проходить добру школу ідейного і фізичного загартування, дисциплінованості й організованості в лавах Радянської Армії.

Передусім — це розповіді воїнів-комсомольців, які планують військову справу, оволодівають знаннями марксистсько-ленінської теорії, звиряють своє власне життя за заповідями Ілліча (розділ «Ленінський урок», «На землі, у небі, на морі»).

Під традиційною рубрикою «Твій портрет» — нариси про двох комсомольських ватажків, вихованців Ленінського комсомолу Віктора Гончаренка — молодого лётчика-інструктора, комуніста, делегата XXI з'їзду ЛКСМУ («Той, що дає крила») та Олександра Іохова — курсанта загальновійськового училища, відмінника бойової і політичної підготовки, фрунзенького студента («Комуніст Олександр Іохов»).

«...**З**І МНОЮ разом несуть службу Коля Олійник, Женья Береславський, Валерій Зеленський і Толя Вареник. Часто, коли збираємося разом, ми з великим задоволенням згадуємо наш трудовий, улюблений «Старт-2». Нам здається, що час, проведений у таборі, був найрадіснішим за всі роки навчання. Який у цьому році «Старт-5»? Ми пообіцяли, що обов'язково зберемося разом в «Старті-13», де б ми не були і чим би не займалися».

Цей, щедрий на епітети лист, прийшов до школи від Юрія Никитенка, нашого вихованця, який служить у лавах Радянської Армії.

Багато випускників іменують себе стартівецьми. Зараз, коли прийшло літо, педагогам уже не потрібно вирішувати проблему відпочинку старшокласників. Ось уже чотири роки на базі колгоспу «Україна» Знамянського району діє для них табір праці і відпочинку «Старт». Виховний процес у школі не переривається, а входить, на нашу думку, в свою нову дієву і ефективну форму. Учні разом працюють і відпочивають, радіють своїм перемогам, вчать переборювати труднощі. Скільки іноді часу вчителі витрачають на пошуки переконливих методів, доказів, які б виховали в учня риси самостійності, відповідальності за себе і за товариша, любові до праці. В таборі ж сама атмосфера, організація праці і відпочинку сприяє формуванню в старшокласників цих якостей. Не даремно ми на черговому «конкурсі» кандидатів орієнтуємося не лише на відмінників (вони у нас не білоручки), а й на важковиховуваних. Там вони проходять справжню школу колективізму.

Наш табір — один з перших в області. Зараз майже в кожній школі практикується літній відпочинок учнів старших класів. А коли починали, нам довелося зустрітись з багатьма проблемами, труднощами. Зараз, можна сказати, організація праці і відпочинку увійшла в певну систему. Маючи досвід чотирирічної роботи, можемо вже цілеспрямованіше використовувати ті чи інші форми, добиваючись від них максимальної виховної віддачі.

ЧИМ ЖЕ обумовлені наші досягнення? В першу чергу тим, що тут знайшов повне відображення принцип всебічного

розвитку і заохочення ініціативи та самоуправління комсомольців і учнів. Вителі (беззмінний начальник табору — вчителька Л. М. Коляда) не нав'язують своєю волю. Організатором і виконавцем всіх справ є комсомольський штаб в кількості одинадцяти чоловік. Кожну з чотирьох бригад, які змагаються між собою, очолює бригадир-комсомолец, який працює нарівні з іншими. Бригада колективно оцінює роботу бригадира. Кожному за день в журналі виставля-

„СТАРТ“ — ТАБІР ПРАЦІ І ВІДПОЧИНКУ

- ПРОБЛЕМУ ВІДПОЧИНКУ СТАРШОКЛАСНИКІВ ВИРІШЕНО
- «ТРІЯКА» ЗА РОБОТУ — СИГНАЛ ТРИВОЖНИЙ
- СТАРТІВЦІ ПРАЦЮЮТЬ БЕЗ КОНТРОЛЮ

ється оцінка. Треба сказати, що «трійка» за роботу — це вже тривожний сигнал.

На ранковій лінійці перед строем тим, хто потрудився найкраще, оголошується подяка. Найпершим мірлом, з яким підходять стартівець до юного товариша — це труд. Ось характерний приклад. За чотири роки існування табору лише раз на засіданні комсомольського штабу більшістю голосів була відрахована учениця. Вона не дотримала свого слова. На три дні її відпустили до Кіровограда — до місця роботи вона прибула із запізненням. Олексій Т. зовсім не заперечував, коли б і його покарали так само. Він вперто до цього прагнув, виконував роботу будь-як, у журналі проти його імені щоденно з'являлися «трійки». Комсомольський штаб вирішив інакше. Встановив більш суворий контроль за роботою юнака, даючи йому зрозуміти, поки погано працюватимеш, не буде поваги товаришів.

Ось як характеризуються наші трудові успіхи: за чотири роки оброблено 1720 гектарів сільськогосподарських угідь, 70 тисячам курчат зроблено щеплення.

Працюють старшокласники півдня. Потім — активний відпо-

чинок. Кожний день заповнений цікавим заходом: тут і КВВ, вечори запитань і відповідей, шефські концерти для колгоспників, турпоходи, екскурсії, випуск газети, усних журналів тощо.

Багато уваги приділяється спорту. Цього року проводилися «Веселі старту», велика туристська естафета, змагання з футболу, волейболу та інших видів спорту. Кожен стартівець вже здав норми на значок ГПО.

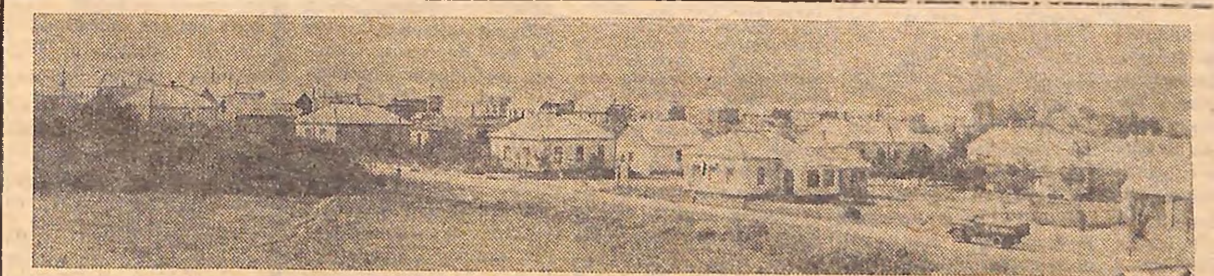
Для нас, педагогів, важливі гектари, оброблені руками учнів, але важливі й інші. Вже склалися традиції, які з року в рік передаються від «Старту-1» до «Старту-5». Юнаки і дівчата відчули смак до праці, пізнали ціну хліба. У нас інакше не говориться, як «наш колгосп», «наш голова». Справи колгоспні стали близькими нашим старшокласникам. З'явилось почуття робітничої честі, задоволення від зробленої роботи. Ми горді з того, що колгосп надав право нашим стартівецьм працювати без контролера по якості (а дорослих, які приїжджають із Знамянки, що працювали поруч — контролювали).

До речі, цей стиль роботи переноситься потім у будні школи. Було пріємно, коли на останньому недільнику по благоустрою міста нам доручили дітянку і не визначили предствіника: мовляло, п'ята школа впереться і сама...

Ще одна цікава деталь про робітничу честь. Минулого року шістьнадцять десятикласників після випускного вечора всім дня працювали в таборі, захищаючи перед «Стартом-4» честь «Старта-3».

Стартівці легко можна пізнати в школі по особливій підтягнутості, самоконтролю й дисципліні. Будь-яке доручення він обов'язково виконає. Перспектива поїхати до табору, завойувати таке право, стає важливим стимулом для поліпшення успішності й підвищення рівня активності комсомольців. Цього року ми дали старшокласникам завдання написати про їх табір праці і відпочинку. Ось рідкі з твору десятикласниці Людмили Коваленко: «Табір нас дуже здружив, ми відчули, що будь-яка праця нелегка але почесна. І ще: одна людина сама по собі нічого не варта. З друзями ж, з колективом не страшно ніякі перешкоди...»

Л. КОЖЕВНИКОВА,
директор Кіровоградської СШ № 5.

СЕЛО КОМІШУВАТЕ НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ,

Фото В. КОВПАКА.

ЮНІ ДРУЗІ КНИГ

Більш як 7500 шкільних кооперативів «Юні друзі книг» взяли участь у республіканському огляді-конкурсі, присвяченому 50-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Торік молоді книголюби розповсюдили серед населення різної літератури майже на півтора мільйона карбованців.

Особливо успішно проведено огляд-конкурс у містах і робітничих селищах Донецької, Ворошилоградської, Закарпатської, Харківської, Одеської і Житомирської областей, а також у селах Закарпатської, Херсонської, Кіровоградської, Чернівецької, Вінницької, Чернігівської, Київської і Житомирської областей.

(РАТАУ).

Літературно-мистецький клуб „МК“

№ 16

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

М ЕНІ пам'ятні ті грозові дні. Нашими військами була оточена 330-тисячна армія Паулюса. Це був переломний момент у ході Великої Вітчизняної війни. Гітлерівські війська намагались проврати кільце оточення групи Паулюса і знову змінити обстановку. Великих зусиль коштувала нам, радянським воїнам, перемога на Волзі.

Все це зримо постало від час перегляду кінофільму «Гарячий сніг». Звичайно, прізвища дійових осіб змінені, але вірно передано дух того часу. Відповідальність воїнів перед Батьківщиною, величезна напруженість моменту примушують вірити авторам сценарію Ю. Бондареву, Е. Григор'єву, Г. Євстазову.

Фільм знайомить нас з мужним генералом Безсоновим, його армії віддано наказ затримати і знищити групу танків Манштейна, що рветься з Дону до Сталінграда на допомогу армії Паулюса. Одна з дивізій генерала Безсонова повинна зайняти позиції на березі невеличкої річки Мишкової, яка є єдиною переїздом на шляху гітлерівців. Вачимо ще зовсім юних вісімнадцятилітніх бійців, що окопуються на березі річки. Ми широким співчуттям дивимся на цих юнакам, глибоко розуміємо їх величезне бажання боронити Батьківщину. Кожен з них знає, що відступати нікуди, і, можливо, тільки власна смерть зможе зупинити навалу гітлерівських танків. Розумію це і генерал Безсонов — мужній, суворий та справедливий військовий командир.

У фільмі правдиво передано величезну напру-

гу вирішального бою. Не витримують нерви комісара Весніна. Він просить генерала Безсонова раніше ввести в бій резерви, тому що «там гинуть люди».

— Солдати — відповідає йому генерал Безсонов.

— А ви пам'ятайте, що вони ще й люди?

— Ні, не пам'ятаю, — мовив Безсонов. — Не маю права, бо пригадаю, що в

там орден Червоного Прапора і при цьому виголошує слова подяки. До нього приєднуються думкою глядачі залу.

Мене особливо схвилював фільм. Я був посереднім учасником бою з танками Манштейна, командував окремим протитанковим артилерійським дивізіоном. В бою загинуло багато моїх хоробрих друзів.

Думаю, що картина сподобалась і молодим глядачам. Тим, хто знає війну з книг та кінофільмів. Вона ще раз нагадала юним про те, якою цінною завойовано сьогодні.

Хочеться подякувати авторам сценарію та постановникам фільму артистам Г. Жженову (генерал Безсонов), А. Кузнецову (комісар Веснін), Б. Токареву (лейтенант Кузнецов), П. Єременку (лейтенант Дроздонський), О. Кавалерову (солдат Сергуненко), Т. Сидельниковій (санітар-інструктор Тая) та всім тим, хто брав участь у створенні цього чудового фільму.

В. ШЕВЧЕНКО,
підполковник запасу,
м. Кіровоград.

В ІМ'Я ЖИВИХ

них є батьки, діти... Що їм чекають дома. Тоді тяжко буде послати їх на смерть. А це необхідно.

У самого генерала Безсонова також тяжке горе — двадцятилітній син пропав безвісти. Він зобов'язаний переступити через своє серце, через почуття вини перед тими, хто пішов на певну смерть. Він впевнений, що живі його зрозуміють.

Фільм відкриває нам не тільки жорстоку нещадність війни, але велику міру оптимізму, мужність радянських солдатів, які знали, за що гинуть, за що ллється їх кров.

Запам'ятався мені кінець фільму. Глибоко схвилюваний генерал Безсонов вручає солда-

З 30 травня по 6 червня проходило Сьоме Весоюзне Пушкінецьке свято поезії

ЗА ТРАДИЦІЄЮ РАЄВСЬКИХ

У великого російського поета О. С. Пушкіна та його дружини Наталії Миколаївни було четверо дітей — Марія (1831—1919), Олександр (1833—1914), Григорій (1835—1905) і Наталія (1836—1913). Імена дітям були дані не випадкові. Троє з них мають таку історію.

Велика дружба О. С. Пушкіна з сім'єю прославленого героя Вітчизняної війни 1812 року генерала М. М. Раєвського, що мешкала в маєтку села Бовтшики Олександрівського району, лишила глибокий слід у житті та творчості поета. Недарма він визнавав: У великій, дружній і високоосвіченій сім'ї

генерала М. М. Раєвського була традиція — один з синів обов'язково писав ім'я батька, а одна з дочок — ім'я матері.

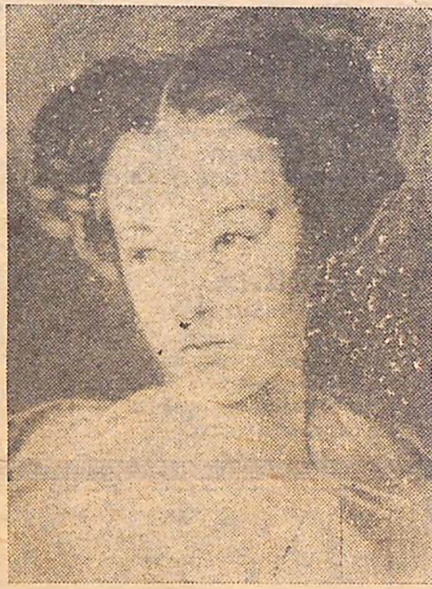
Саме ця традиція і перейшла до пізніше створеної сім'ї поета: старший син успадкував ім'я батька — Олександр, а молодша дочка ім'я матері — Наталія.

Цікаву історію має ім'я старшої дочки Пушкіна. Під час південного заслання 20-річний поет палко покохав молодшу дочку генерала Раєвського Марію Миколаївну. Образ Марії не раз надихав поетичну творчість Пушкіна.

Ось чому, як тільки в родині поета з'явилася перша дитина, він назвав її на честь нашої землячки Волконської — Марією.

А. ЮРЧЕНКО,
краснавець.

ДОЧКА О. С. ПУШКІНА В ЄЛИСАВЕТГРАДІ

На фото: Наталія Олександрівна ДУПЕЛЬТ (Пушкіна).

пять років у цьому військовому поселенні буде жити його дочка?

Про життя молодшої дочки Наталії відомо мало. У спогадах архітектора Андрія Михайловича Достоевського — молодшого брата письменника Ф. М. Достоевського, який з 1849-го по 1858-й рік був архітектором міста Єлисаветград, між іншим, згадується, що він бачив у місті кілька разів дочку

Хотілось більше знати про дочку великого поета, про її долю. Наталія була четвертою дитиною в сім'ї. Пушкіні жаргівливо називали їх так: Машка, Сашка, Гришка, Наташка. Коли помер Пушкіні, діти були ще зовсім малечками: Марії — чотири з половиною роки, Олександрю — три з половиною, Григорію близько двох років, а Наталії — вісім місяців.

Очевидно, в 1853 році Наталія переїхала з Петербурга в Єлисаветград. Тоді її зустрічався вона з А. М. Достоевським.

Потрібно відзначити патріотичний вчинок Наталії Олександрівни, яка в 1880 році пожертувала Рум'янцевському музею (зараз бібліотека імені В. І. Леніна) 64 листи Пушкіна, які належали їй.

А. СИДОРЕНКО,
архітектор.

Відомо, що Олександр Сергійович Пушкіні влітку 1824 року зупинявся на поштової станції в Єлисаветграді. Це було під час його переїзду на заслання з Одеси в село Михайлівське. Чи міг тоді передбачити геніальний поет, що через трид-

Пушкіна, дуже гарну бронежку. Його чоловік — полковник М. Л. Дупельт був у той час у Єлисаветграді начальником корпусного штабу. Достоевський писав, що його поважав тільки за те, що той був чоловіком дочки Пушкіна.

Ці скрупи відомості про життя в Єлисаветграді Наталії мене дуже зацікавили.

ЧИМ ТИ ЩЕДРА, МИТЬ?

Штрихи до творчого портрета

П'ятирічна Гая ще задоволю до початку передачі встигала біля телевізора, не зводять очей з екрану. І коли на ньому показалась струнка жінка, захоплено вигукнула:

— Бабусю! Дивись! Ось — мамка!

А жінка читала:

Коли думаю думу про тебе,
Краю мій, у невгамовні дні
Припадаю, мов птаха до неба,
До твоїх життєдайних степів.

Сюди, на сцену Київського Палацу «Україна», вона привезла шире вітання від кировоградських хліборобів.

Звітний концерт майстрів мистецтв і художніх колективів області просядуть під теплі оп-

лески киян. Його учасники мовою мистецтва розповідали про наш край, про його зелене безмежжя, про хліборобів, машинобудівників, шахтарів.

Сім років тому з цією землею пов'язала свою долю артистка обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького Марія Яриш. І тепер вона з гордістю представляє її киянам — лаші, що колоситься пшеницею, місто, що по весні квітує гронами білої акації, театр, де вже зіграно стільки ролей.

В житті кожного трапляються хвилини, коли окрема мить, увібравиці проживає роками, раптом з усією чіткістю відновлює його в пам'яті. Так було і цього разу. Як пройшли дівчата сценою, поклали квіти пам'яті загиблим воїнам, щемно стиснулось серце. Перед очима постала дівчина з великими замріяними очима, дівчина у військовій гімнастерці. Рита Осіяніна...

Коли Марії Миколаївні запропонували зіграти цю роль у спектаклі «А зорі тут тихі», вона не зразу погодилась. Весні роки лежали далеко поза її свідомим життям. А потрібно було відчуття їх атмосфери, сприйняти її так, як це зробила она молода мати, руки якої розкрились для обіймів, а вимушені були стиснути приклад автомата. Що спільного у цієї характері з бойовими подругами, чим різняться вона від них? Що відчуває Рита, коли перед смертю передає естафету життя — турботи про свого сина — людину, якій, можливо, не судилося дожити до перемоги? Все це потрібно зрозуміти, відчуття і відтворити.

Рита полюбила глядачам, і те було твердженням, що актриса створила правдивий, переконливий образ. А сама вона настільки жила з своєю героїнею, що і цей хвилюючий момент на сцені київського Палацу сприйняла через її невд'ємний образ.

Марії Яриш поталанило не раз грати ролі сильних натур. Перший вчитель фаху, народний артист республіки В. Г.

Максименко ще у стінах училища учив сценічної правди. Вимагали її від молоді актриси Р. У. Королькова, заслужений артист республіки І. В. Казнадій, під керівництвом яких здійснено постановку п'єси, в котрих грала Яриш. І вона залишилась вірна вимогам наставників. Одарка у «Дай серцю волю...», Гая в «Циганці Азі», Тетяна у п'єсі «У неділю рано зілля копала» та багато інших ролей Марії відзначаються сценічною правдою, виразністю характеру.

Одна з останніх ролей Яриш — сатирична Мар'яна в «Обороні Бухи» М. Старицького. Після прем'єри місцева преса відзначала:

«Роль Мар'яни — однієї з основних героїнь — виконала артистка М. Яриш. Її артистичний талант не бракує фарб для змалювання складного характеру своєї героїні. В її виконанні сатирична — то ніжна, то палка, вольова і швабська натура, яка над усе ставить любов до батьківщини».

І знову нові образи, нові характери. Постійні роздуми, спостереження, пошуки фарб і шідтків, перевірення і утвердження свого, що йде від таланту і від усвідомлення великої відповідальності.

На площі імені Кірова зустрічали учасників звігу в Києві. Звуки оркестру, квіти, теплі слова кировоградців. Хотілось сказати у відповідь щось дуже значиме. А від хвилювання перехопило подих.

Серце актора болить своїми болями. Частина його вкладається у кожну зіграну роль, у кожну зустріч із глядачем. І від того воно не втрачає, а стає багатшим і щедришим: тільки іноді серце стомлюється. Тоді потрібно йому кілька хвилин єврейської ночі, і актор знову серед тих, кому служить його мистецтво.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

На фото: М. ЯРИШ в ролі Мар'яни в п'єсі М. Старицького «Оборона Бухи».

На XIV театральній весні Кіровоградщини молодіжний самодіяльний театр ляльок «Горішків» Кіровоградського району Будинку культури показав виставу Є. Тудоровської та В. Метальникова «Михайло Кожум'яка та Змія-Горинич».

Це перший подібний колектив в області. Його тепло прийняли юні глядачі і дорослі.

На фото вгорі: учасники молодіжного самодіяльного театру ляльок. Зліва направо — скульптор та художник-постановник вистави О. А. ЗАБОЛОТНИЙ, режисер-постановник В. КОВПАК, сценограф актори О. ЛЕБЕДІНСЬКИЙ, Воля ЛІТВИНОВА, О. ДІБРОВА, звукорежисер та художник по освітленню М. ЛІТВИНОВ, А. ЛІТВИНОВА, О. ЩЕРБА. Справа внизу — сцена з вистави.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

Макогонова ЮШКА

В СІ ЗНАЮТЬ, що настрий людини, яка прийшла в магазин, залежить не тільки від того, чи знайшла вона потрібний товар.

Погодьтеся, що буває й так: річ куплена, а настрий — нікудишній. А все через те, що продавець був неуважний, під час навіть грубий. Але це ще півбідч. Куди гірше, якщо вас продавець обдурює.

Саме таке трапилось у магазині № 10 Кіровоградського міського плодощовочового комбінату. Днями в управління державної інспекції по якості товарів та

виявилась, як кажуть, не чистою на руку. В її відділі для реалізації був продукт двох сортів — по ціні 90 і по карбованцю десять копійок.

«рацпропозиції». Як не відстоювала Денисова своє «нововведення», захищалась навіть кулаками. Та нічого не допомогло. Спіймана була, як кажуть, на гарячому. Довелось навіть пояснювальну записку до акту написати. В ній продавець пояснила, що поводила себе грубо тому, що «була дуже розстроєна».

Що ж? Становище зрозуміле. Але розстроюється — цього мало. Треба ще й нести відповідальність по закону.

В. СМІРНОВ,
старший держінспектор управління державної інспекції по якості товарів і торгівлі.

«РОЗСТРОЇЛАСЬ...»

торгівлі роздався телефонний дзвінок. Один із покупців повідомив, що у згаданому магазині продавець О. Д. Денисова відпускає продукт по завищеній ціні. Перевіряючи цей сигнал, громадський контролер заводу «Червона зірка» С. Ф. Брезинов установив, що продавець Денисова дійсно

Вона ж продавала обидва сорти за одну ціну. Зрозуміло, вищу. За день набиралась кругленька сума — 20 карбованців, а то й більше — для власної кишені.

Але треба ж було так трапитись, що контролер не дав далі ходу цій

Народ скаже, як зав'яже

ПОВАЖНА ПРИЧИНА

Дивуються батько й мати:
— Подумати тільки —
В тебе трійки в щоденнику,
А в Колі — п'ятірки.
— Ну, чого ви, причепились:
«П'ятірки в Миколі...»
Я б теж вчився на відмінно,
Щоб жив біля школи.

КМІТЛИВИЙ

— Збігай, сину, — каже батько
Малому Миколі, —

Я, здається, забув сумку
З іжею на полі.
Не минуло і години —
Син пазад біжить:
— Правда, батьку, сумка й досі
У полі лежить.

ВІДДЯЧИЛА

(Із минулого)

Розгнівалась злюка-пані
На свою служницю
Та й вигнала із вулицю
Справну молодцю.

Зібрала та свою речі,
Йй прямуючи з двору,
Опустила дві монети
У собачу нору.
— Тож навіщо псові гроші?
Панночка лютує.
— А за те, що добрим людям
Приязно слугує.

Скільки, було, не внесу
Тарілок із хати —
Так вилиже, що не треба
І перемивати.

Вячеслав СОКУРЕНКО,
м. Світловодськ.

Валентині Андрушенку і Аркадію Улановському, Людмилі Собко і Олексію Бевзу, Валентині Гринюк і Юрію Кобзарю, Надії Пономаренко і Олександрі Зіно, Зої Браїловіч і Володимирі Луцуку, Ніні Машиній і Геннадію Кіпу, Галині Діденко і Василю Осадному, Ользі Кисільовій і Михайлу Дуліну, Галині Павловській і Віктору Засинцю, Таїсі Зозульській і Анатолію Мазуну, Маргариті Новосоловій і Костянтині Гертману, Тетяні Седловській і Віталію Сіроштану, Надії Абидор і Юхимі Гискіну, Ані Терпак і Миколі Хроленку, Аллі Андрійченко і Миколі Нестеренку, Людмилі Анненко і Олександрі Воронюк, Світлані Сліщенко і Івану Коломурзі, Любі Міщенко і Володимирі Хитрому, Ніні Шабановій і Володимирі Селенкову, Лідії Єфименко і Володимирі Тарану, Надії Савицькій і Леоніду Шубанову, Надії Мовчановій і Григорію Тараненку, Людмилі Жук і Миколі Ващенко, Таїсі Липі і Дмитру Гасилову, Олені Вовченко і Олександрі Козакову, Надії Тунині і Миколі Щокіну,

які сьогодні реєструють свій шлюб в Кіровоградському бюро ЗАГС.

ЮНІ РИБОЛОВИ,

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 10 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 13.20 — «Москва і Москвіч». Телевізійний огляд. (М). 13.50 — «Музичний кіоск». (М). 14.20 — «Впевненість у завтрашньому дні». (М). 14.30 — «Літературні зустрічі». Р. Гамзатов. (М). 15.10 — «Сільська година». (М). 16.10 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 17.10 — Кольорове телебачення. Пісні на вірші Р. Рождественського. (М). 17.55 — Міжнародна зустріч з футболу: збірна СРСР — збірна Англії. (М). 19.50 — «Життя Леонардо да Вінчі». Багатосерійний художній фільм, 2 серія. (М). 21.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.30 — «Образ нашого сучасника в театрі і на екрані». (М). 22.45 — Спортивна програма. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 14.05 — Програма передач. (К). 14.10 — Тележурнал «Майстри театру — образці народу». (К). 15.10 — «На ланах республіки». (Одеса). 15.25 — Тележурнал «Прогрес». (Львів). 16.00 — Для дітей «Сонечко». (К). 16.30 — «Екран молодих». «А що у вас?». (Донецьк). 17.15 — Тележурнал «Черемош». (Черніці). 18.00 — «На меридіанах України». (К). 18.30 — «Добрий вечір, хлібороб!». (Ворошилоград). 19.45 — Кольорове телебачення. «При світлі соняшника». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «Чарівник за кермом». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 11 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 16.40 — «Господарська дбайливість». (Харків). 17.10 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.30 — Телефільм. (Кіровоград). 17.45 — «Показує рейдова». (Кіровоград). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — Міжнародна панорама. (М). 19.30 — М. Светлиця. «Глибока провінція». Прем'єра телеспектаклю. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Авторський вечір Тихона Хренікова. (М). 22.40 — Кольорове телебачення. Спортивний щоденник. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.35 — «Наука — сільському господарству». (М). 17.30 — «Поезія». Лірика Гафура Гуляма. (М). 17.45 — «Сім днів заводу «Червоний виборжець». (М). 18.00 — Фільм-концерт. «Молоді і ритми». (К). 18.30 — «Від понеділка до понеділка». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Письменик і час». (Ворошилоград). 20.05 — Концерт. (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Я. Масевич. «Таємниця старої «Парадузи». Вистава Чернівецького музично-драматичного театру Імени О. Кобилянської. В перерві — вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ТИХШЕ — ПТАХИ ГНІЗДЯТЬСЯ!

Неповторний літній день у лісі. Над головою величезний намет з листя в блакитних просвітах неба, а під ногами ніби хто кинув оксамитовий килим. Цю видову красу гармонійно доповнює чарівна симфонія пташиних голосів: свою нескінченну пісеньку веде вівчарик, з густої крони лісу чудовий спів кропив'янки, а нелюбований соловей — соловей тільки як стемніє розпочинає свій концерт, сплітаючи зачудовану мелодію із звуків радості й щастя.

Та все менше часу залишається птахам на пісню — треба годувати пена-

ПРИРОДА І ТИ

Таліве потомство. Деякі пернаті вже справили день першого вильоту пташенят із гнізд. Проба крил хоча й відбулася, та без батьків малеча ще безпомічна. Попискують жалібно на гілочках пташенята, корму просять в дорослих і з цікавістю поглядають вниз.

А там своє життя. Рано-вранці стара барсучиха виводить барсучат з вірки: вони приймають сонячні ванни, щоб рости міцними й здоровими. Невдовзі звірята вже будуть ходити з батьком-барсуком на нічне полювання.

«Прекрасна природа!» — чується схвильований голос людини. Прекрасна.. Але від неї треба не тільки брати, вбирати оту красу, а й берегти її, а і дбати про неї завжди. Сім років тому українські товариства охорони природи та мисливців і рибалок прийняли рішення щорічно проводити перший місяць літа під девізом: «Червень — місяць тиші в лісах та мисливських угіддях». Головна мета цього заходу — забезпечити необхідні умови для розмноження корисних диких звірів і птахів та збе-

реження їх. В цей час не слід порушувати тиші в галях, лісосмугах, біля ставків і водоймищ; не можна переслідувати звірят і пташенят.

Значної шкоди завдає лісовим мешканцям приватна худоба. Корови, а особливо кози, об'їдають листя, витоптують і знищують траву й коріння. Разом з покalicьними деревами і кущами гинуть й цілі пташині виводки, гнізда яких містяться на землі чи низько над землею. Запобігти такої шкоди сьогодні намагається кожен любитель природи — від маленьких дітей до старожилів. Місячник тиші, що почався 1 червня, допоможе зберегти корисних птахів і звірів — цю живу і безцінну окрасу рідного краю.

М. ЛИТВИНОВ,
громадський інспектор охорони природи.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 6 ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

токаря по металу, слюсарі-інструментальники, слюсарі механоскладальних робіт з обслуговуванням свердловальних верстатів, слюсарі по ремонту промислового обладнання, геслярі, електрогазозварники, електромонтери по експлуатації промислових електроустановок.

Приймаються юнаки і дівчата з освітою 8—10 класів, віком від 15 до 25 років. Для вступників з спеціальності електромонтер і електрогазозварник мінімальний вік для вступу 16 років. Для вступників з середньою освітою строк навчання 10 місяців. Для вступників з освітою 8—9 класів строк навчання 2 роки. Ті, хто встигають, одержують стипендію в розмірі 23 карбованці 50 копійок на місяць. Для груп з середньою освітою стипендія 30 карбованців на місяць. Відмінники одержують стипендію на 25 процентів вищу. За виконані роботи в процесі виробничої практики учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

До училища приймається молодь без екзаменів. В училищі є ідальня. Початок занять 1 вересня 1973 року. Прийом заяв з травня до вересня 1973 року. До заяви додаються такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідка з місця проживання і про склад сім'ї, характеристика зі школи, автобіографія, 6 фотокартон (3x4 см.). Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, вул. Дев'ябристів, 26. Телефони: 2-35-31; 2-37-55.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.